

Procházka historií svatebních šatů

Svatební šaty jsou jen třešničkou na dortu. Pod nimi najdete celý dort módy. Šlehačkou jsou doplňky, marcipánem jsou boty, korpusem jsou oděvy a ten celý dort je směsí chutí módy. Dovoluji si vám naservírovat právě tu třešničku na dortu, která v tomto období módy je nejlepší.

dokonale vybělit, tedy převládaly spíše světlé krémové barvy. Na pultech se objevilo polyesterové hedvábí domácí výroby zvané Slotera. Jeho součástí byly třípytky i lesklé nitky. Odvážné nevěsty si oblíbily modrou.

A jaký účes to bude madam?

Začátek minulého století je ještě známý svými složitými účesy. Vlasy vyčesané do drdolů, pramínky vlasů se kudrnatily podél tváře. To trvalo přibližně do dvacátých let, pak nastala doba zkracování. Že mi to něco připomíná a vám také? Co třeba film Postřižiny. Ženy si zkrátily vlasy na minimum, jedinou ozdobou byly jemné vlny, takové lehké mikádo po uši.

Fotografie našich babiček

Pamatujete si, jak vypadají svatební fotografie vašich rodičů, babiček a prababiček? Když se dívám na svatební fotky, kde se vdává moje prababička, vidím ženu, která stojí ve svatebních šatech, ve kterých určitě tančila charleston. Takže to by letům 20tým až 30tým odpovídalo, vzhledem k délce šatů po kolena. U babiček si už můžeme povšimnout jemné dlouhé vlečky. Zatímco prababička má na hlavě účes kratičký třeba se slušivým kloboučkem, babička si na hlavu nasadila rovnou zahrádku v podobě věnečku se závojem. Matoucí pro včelky. Až přiletí, zjistí, že je to opravdu jen látka, co se podobá z dálky kytce. Vlasy jsou schovány pod závojem, ale to jsou padesátá léta a vlasy se nám o trochu prodloužily. Je po hospodářské krizi, tedy si nevěsty mohly dovolit přejít z kostýmku na delší šaty. Nám to připomíná záclonu, ale pro ně je to nejjemnější tylová krajka. To se psala padesátá léta. V sedmdesátých a osmdesátých letech už to bylo zase jiné.

Skromná nevěsta

Výrazně skromnější byly svatební šaty v minulosti, než nyní. Zatímco nevěsty si dnes můžou dovolit vše, v minulosti tomu tak nebylo. Dnešní nevěsty si můžou doslova vybírat a přehrabovat se v záplavách látek, střihů, návrhů, extravagance i rozmanitosti. A tak sedím u katalogu a vlastně ani nevím, co si obléct na sebe. Už jste milé bývalé nevěsty poznaly, co to s vámi udělá, když koukáte v salonu svatebních šatů na překrásné modely a vlastně ani nevíte, které chcete. Přijdu tam se svým snem a odcházím s něčím úplně jiným...ale jsem spokojená.

Dříve to měly nevěsty opravdu jednoduché. Moc si ani nemohly vybírat. Byly vlastně rády, že něco je. Tenkrát nebyly půjčovny

a ani katalogy. Tenkrát se jednoduše ušily šaty a ty se půjčovaly a předávaly z pokolení na pokolení. Tedy nejdříve prababička, pak babička, pak maminka – ta chtěla mít v pase mašli, dcera – tam se to muselo trochu upravit, protože dcera byla štíhlejší než maminka a pak vnoučata – tedy par-don, oni už vymysleli půjčovny svatebních šatů. Tedy ty staré šaty skončily někde ve skříni, nebo v muzeu, nebo je pohltil kontejner na textil. Muži své svatební šaty ani neměli. Jednoduše měli sváteční šaty, které nosili i při jiných příležitostech.

Bylo a je z čeho vybírat

Hedvábí a tylová krajka byl nejoblíbenější a neznámější materiál, ze kterého si nevěsty šily svatební šaty. Šaty ovšem nebyly dříve bílé, prostě jsme neuměli hedvábí

Některé nevěsty si dovolily vzít na svatbu i minišaty. A aby to nevypadalo tak odhaleně, tak si na tupírovaný účes nasadily závoj, ale pozor, je to minizávoj, nesmí se to prostě přehánět. Nevěstiny šaty měly většinou dlouhý rukáv, použitým materiálem byla především krajka a pokud nevěsta měla krátký rukáv, nechyběla ve výbavě nevěstinych šatů i perlerínka. Zatímco babičky držely v ruce karafiáty, maminky růže, dnešní nevěsty v ruce drží někdy něco, co se ani kytce nepodobá, ale správná květinářka vám vysvětlí, že to někde roste. To je už moderní doba. Na ladné nožky prababičky navlékaly háčkované punčochy a připínaly na podvazkový pás. V sedmdesátých a osmdesátých letech to byly punčocháče a dneska už samodržící punčochy. Nemít je, je hřích. Šaty dlouhé, krátké, vyšívání, háčkované, krajkové, s perličkami, bílé, krémové, modré, červené, se závojem, bez, s čelenkou ve vlasech, s kytíčkami, či jen učesané vlasy s perličkami...to už je opravdu dnešní doba. Nebojme se jít jako princezna a nebojme se jít jako herecká hvězda s rozparkem až do pasu. Jde jen o to, jak se v nich chceme v ten den cítit, jak mají být pohodlné a jak výjimečné.

Ženich jako doplněk nevěsty

I muži dokáží ladit s nevěstou. Ať už doplň-

ky nebo i barvou oděvu. Dříve se používaly rukavičky na ruku, dneska už jen stačí ruce namazat indulonou... Pardon, to byl vtip, ale pokaždé, když si vzpomenu, jak jsem ženichovi třepala rukou a srdečně blahopřála k jeho rozhodnutí, měl každý zpocený ruce. To dříve byli gentlemani. Použili rukavičky a okolí nic nepoznalo. Nikdo neví, jestli ruce měli zpocený. Děda by řekl, že ne. Proč by na sebe něco pověděl, aby to pošramotilo jeho nedostižitelnost. Takže milé dámy, budoucí nevěsty: Pokud se váš novomanžel na svatbě bude potit, není to tím, že na něco pod nátlakem kývnul, ale jednoduše se vám miláček potí v té nádheře šatů. Stejně ke konci bujarého veselí vám dá jasně najevo, jak moc je mu horko. Takže na opěradle židle nejdříve skončí to krásné světlé sako, pak kravata, někde pod stolem odloží boty a je možné, že jak budete sbírat jeho věci, než odejdete strávit příjemnou noc, někde bude pohozená i ta krásná lesklá košile, co měl na sobě ještě na začátku obřadu. Ale opravdu se neděste, je to výjimka.

Svatební šat byl a je nadále součástí módy. Nebojme se ji poznávat a sledujme, jak se vyvíjí. Jednou na ni budeme vzpomínat právě tak, jako naše babičky.

Kateřina Vočková

foto: Hanka Nováková

